

Datum van
inontvangstneming

:

23/09/2024

Zaak C-558/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

16 augustus 2024

Verwijzende rechter:

Landgericht Landshut (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 juli 2024

Verzoekster en geïntimeerde:

Myflyright GmbH

Verweerster en appellante:

Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik AS

[OMISSIS]

Landgericht Landshut (Duitsland)

Zaaknummer: 12 S 2466/23 e
115 C 2416/23 AG Erding

In het geding tussen

MYFLYRIGHT GmbH, [OMISSIS] [OMISSIS] Hamburg, [OMISSIS]

– verzoekster en geïntimeerde –

[OMISSIS]

tegen

Corendon Airlines – Corendon Airlines (Turistik Hava Tasimacilik AS),
[OMISSIS] Antalya, Turkije, [OMISSIS]

– verweerster en appellante –

[OMISSIS]

betreffende een vordering

neemt het Landgericht Landshut (rechter in tweede aanleg, Landshut, Duitsland) [OMISSIS] op 31 juli 2024 de volgende

beslissing

- I. [OMISSIS] [schorsing van de behandeling]
- II. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) wordt krachtens artikel 267, eerste alinea, onder b), en derde alinea, VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen betreffende de uitlegging van het Unierecht:
 1. Moet bij het onderzoek van een „langdurige” vertraging bij aankomst op de eindbestemming, wanneer een vlucht wordt uitgesteld en er een nieuwe voucher wordt afgegeven, worden uitgegaan van de oorspronkelijk geplande aankomsttijd of van de in de nieuwe boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd?
 2. Indien de gewijzigde aankomsttijd bepalend is:
 - a) Is het van belang hoe lang vóór de oorspronkelijke vertrektijd de passagier op de hoogte wordt gebracht van het uitstel van de vlucht? Is in het bijzonder de omstandigheid of de in artikel 5, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 261/2004 bedoelde termijnen voor de nieuwe aankomst daadwerkelijk door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert in acht worden genomen van belang opdat deze maatschappij zich kan verschonen van de verplichting tot compensatie?
 - b) Zo ja: heeft de passagier – eventueel onder welke voorwaarden – recht op compensatie overeenkomstig de artikelen 5 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 wanneer er sprake is van een langdurige vertraging bij aankomst ten opzichte van de oorspronkelijke aankomsttijd.

Motivering:

I.

Aan het verzoek om een prejudiciële beslissing liggen de volgende feiten ten grondslag.

Verzoekster en geïntimeerde stelt uit hoofde van cessie recht te hebben op compensatie op grond van de artikelen 5 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004.

De vier cedenten beschikten over een bevestigde boeking voor een vlucht op 2 augustus 2022 van München naar Antalya. De geplande vertrektijd van vlucht XC 2104 van München was 10.20 uur plaatselijke tijd, de geplande aankomsttijd 14.20 uur plaatselijke tijd.

Op 1 augustus 2022 ontvingen de cedenten via Check24 als tussenpersoon van de reisorganisator Anex Tour GmbH, waarbij de cedenten de reis hadden geboekt, de informatie dat de geplande vertrektijd met een uur naar 11.20 uur en de geplande aankomsttijd naar 15.20 uur werden uitgesteld. Tegelijk ontvingen zij een nieuwe vluchtvoucher met de nieuwe vluchttijden.

De litigieuze vlucht is echter pas vertrokken om 14.37 uur en de cedenten hebben hun eindbestemming Antalya in werkelijkheid pas op 2 augustus 2022 om 18.16 uur plaatselijke tijd bereikt.

Nadat de cedenten hun rechten aan verzoekster hadden overgedragen, heeft deze tevergeefs getracht om buiten de rechter om tot een regeling te komen. Verzoekster heeft bij het Amtsgericht Erding (rechter in eerste aanleg, Erding, Duitsland) op grond van de artikelen 5 en 7 van verordening (EG) nr. 261/2004, gelezen in samenhang met § 398 BGB (Duits burgerlijk wetboek), een vordering tot compensatie van in totaal 1 600,00 EUR ingesteld.

Verzoekster betoogde dat de litigieuze vlucht in Antalya was aangekomen met een vertraging van 3 uur en 56 minuten. Voor de berekening van de vertraging moest in casu niet worden uitgegaan van de gewijzigde aankomsttijd, maar van de oorspronkelijke aankomsttijd. De cedenten hadden om 10:20 uur moeten vertrekken en hun eindbestemming moeten bereiken om 14:20 uur plaatselijke tijd. Wanneer de luchtvaartmaatschappij de vlucht wijzigde, was zij verantwoordelijk voor de tijdige uitvoering van de vlucht. Indien, zoals in casu, verweerster daar niet in slaagde, kwam dit niet ten laste van de betrokken passagiers.

Bovendien waren de cedenten niet tijdig op de hoogte gebracht van de wijziging van het vluchtschema.

Bij eindvonnis van 30 augustus 2023 heeft het Amtsgericht Erding verweerster veroordeeld tot betaling aan verzoekster van 1 600,00 EUR, vermeerderd met rente ten belope van 5 procentpunten boven de basisrentevoet vanaf 12 mei 2023.

Volgens diens motivering moest voor de berekening van de vertraging worden uitgegaan van de oorspronkelijke vluchttijden. De minieme verschuiving van het vluchtschema met één uur hield nog geen annulering in.

Op 2 oktober 2023 heeft verweerster tegen dit vonnis, betekend op 31 augustus 2023, in de voorgeschreven vorm en binnen de gestelde termijn hoger beroep ingesteld teneinde de vordering af te wijzen.

Verzoekster concludeert tot verwerping van het hoger beroep.

II.

Of het hoger beroep van verweerster slaagt, hangt in doorslaggevende mate af van de hiervoor genoemde vraag, hoe in geval van uitstel van de geplande aankomsttijd en een daarna optredende vluchtvertraging deze concreet moet worden berekend, dat wil zeggen of moet worden uitgegaan van de oorspronkelijk geplande aankomsttijd dan wel van de in de nieuwe boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd.

Nader beschouwd:

1.

Voor zover de eerste vraag aldus moet worden beantwoord dat moet worden uitgegaan van de oorspronkelijke aankomsttijd en niet van de in de nieuwe boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd, valt in casu de vertraging niet binnen de drie-uurstermijn, zodat er een recht op compensatie bestaat op grond van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004.

Indien moet worden uitgegaan van de in de nieuwe boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd, valt in casu de vertraging nog binnen de termijn van drie uur, zodat er geen recht op compensatie bestaat op grond van artikel 5, lid 1, onder c), iii, van verordening (EG) nr. 261/2004.

Evenwel zou in casu niet zijn voldaan aan de tijdsbepalingen van artikel 5, lid 1, onder c), iii), indien wordt uitgegaan van de daadwerkelijke aankomst, omdat de passagiers hun eindbestemming in werkelijkheid niet minder dan twee uur later dan de geplande aankomsttijd hebben bereikt. Indien de inachtneming van deze termijnen door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert noodzakelijk is om zich te verschonen van de compensatieverplichting, zou er in het onderhavige geval dus niettemin recht zijn op compensatie op grond van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004.

De vragen zijn dus relevant voor de beslechting van het geschil.

2.

Ook is de vraag hoe de vertraging concreet moet worden berekend in geval van uitstel van de geplande aankomsttijd en een daaropvolgende vertraging van een vlucht, tot dusver noch door de Unierechter noch door een hoogste rechterlijke instantie beantwoord.

3.

De verwijzende rechter is van mening dat bij de berekening van de vertraging zal moeten worden uitgegaan van de oorspronkelijk geplande aankomsttijd.

Indien de louter formele benadering wordt gekozen dat moet worden uitgegaan van de in de boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd, zou men kunnen verwijzen naar de aankomsttijd die is vermeld in de laatstgeldende boekingsbevestiging, in casu 15.20 uur.

Deze formele benadering is volgens de verwijzende rechter echter in strijd met de doelstelling om een hoog niveau van bescherming van de passagiers te waarborgen, zoals geformuleerd in de eerste overweging van verordening (EG) nr. 261/2004, en met het vereiste van een redelijk, bevredigend en zo spoedig mogelijk alternatief vervoer van de passagiers die worden getroffen door de annulering of langdurige vertraging van hun vlucht.

Voor de passagiers is enkel van belang of de vlucht is vertraagd ten opzichte van de oorspronkelijke aankomsttijd, ongeacht of voor de vertraging – gedeeltelijk – een nieuwe formele boekingsbevestiging is afgegeven. Anders zou de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert de daadwerkelijke aankomsttijd ongestraft kunnen uitstellen door nieuwe boekingsbevestigingen voor uitgestelde vluchttijden af te geven.

Indien evenwel wordt uitgegaan van de in de nieuwe boekingsbevestiging vermelde aankomsttijd, moeten volgens de verwijzende rechter, ten minste aanvullend, de termijnen van artikel 5, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 261/2004 in acht worden genomen, hetgeen in casu niet het geval is omdat de passagiers niet daadwerkelijk binnen de in artikel 5, lid 1, onder c), iii, van verordening (EG) nr. 261/2004 gestelde termijn zijn aangekomen. Het recht op compensatie zou derhalve nochtans moeten worden beaamd.

Aangezien deze vragen nog niet zijn opgehelderd door het Hof en een volstrekt zekere beantwoording ervan niet kan worden afgeleid uit zijn eerdere rechtspraak, dient te worden gehandeld overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, onder b), en derde alinea, VWEU.

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]